

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Z. V.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.10.2015 č.j. MPSV-UM/27690/15/9S-MSK, sp. zn. SZ/2952/2015/9S-MSK, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 11.8.2015 č.j. 422414/2015/OO, **o odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19.10.2015 č.j. MPSV-UM/27690/15/9S-MSK, sp. zn. SZ/2952/2015/9S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobkyně a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 11.8.2015 č.j. 422414/2015/OO, kterým byla žalobkyni odejmuta dávka pomoci

v hmotné nouzi doplatek na bydlení ode dne 1.7.2015. Toto rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že došlo u žalobkyně ke změně odůvodněných nákladů na bydlení z částky 7.827,- Kč na částku 4.878,- Kč proto, že již není zohledněn nedoplatek za vyúčtování služeb za užívání bytu za rok 2014. Výše příspěvku na živobytí u žalobkyně činila 2.876,- Kč a její příjem byl započítán ve výši 4.992,40 Kč. V předcházejícím měsíci byl příspěvek na bydlení vyplácen ve výši 5.092,- Kč a jelikož částka na živobytí byla stanovena ve výši 6.370,- Kč, nevznikl nárok na doplatek na bydlení.

Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného podala včasnou žalobu, ve kterém uvedla, že rozhodnutí považuje za nesprávné, neboť její osobu lze považovat za osobu v hmotné nouzi z důvodu nízkého příjmu a vážného zdravotního stavu, nákladů na bydlení a její sociální a finanční situace. Podle žalobkyně žalovaný pochybil, když nepřihlédl k jejím zvýšeným nákladům na bydlení. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za vydané na základě nesprávného právního posouzení. Domáhala se proto jeho zrušení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 19.10.2015 č.j. MPSV-UM/27690/15/9S-MSK sp.zn. SZ/2952/2015/9S-MSK a obsahem připojeného správního spisu Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě č.j. 422414/2015/OOI, jakož i připojeným správním spisem žalovaného sp. zn. SZ/2952/2015/9S-MSK a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že jeho součástí je periodická faktura za sdružené služby dodávky elektřiny adresovaná žalobkyni, jakožto odběrateli za fakturační období od 1.4.2014 do 27.3.2015 ve výši nedoplatku 1.377,- Kč, doklad o výši měsíčních příjmů nezletilého syna žalobkyně – výživné ve výši 200,- Kč měsíčně, oznámení o úpravě invalidního důchodu žalobkyně od ledna 2015 na částku 5.228,- Kč měsíčně, informace o užívaném bytu, vyúčtování služeb poskytovaných s užíváním prostor adresované žalobkyni za období od 1.1. do 31.12.2014 ve výši nedoplatku 2.949,- Kč, změna předpisu úhrad platná od 1.3.2014 za užívání bytu žalobkyně ve výši celkem 2.545,- Kč, oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory ze dne 21.4.2015, kterým byl žalobkyni zvýšen příspěvek na bydlení z částky 2.757,- Kč na částku 5.092,- Kč od 1.4.2015 do 30.6.2015, kalkulační list, oznámení o zahájení správního řízení ze dne 16.7.2015 ve věci odejmutí doplatku na bydlení žalobkyni a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11.8.2015, kterým odejmul žalobkyni doplatek na bydlení od 1.7.2015. Součástí tohoto správního spisu je také odvolání žalobkyně ze dne 4.9.2015, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

V projednávané věci byla obě rozhodnutí postavena na zjištěních, že žalobkyně byla společně posuzovaná osoba s nezletilým nezaopatřeným synem M. V., přičemž příjmem tohoto nezletilého je výživné ve výši 200,- Kč měsíčně a příspěvek na dítě ve výši 610,- Kč měsíčně, tj. 810,- Kč měsíčně, příjmem žalobkyně je invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 5.228,- Kč. V měsíci červenci 2015 žalobkyni nebyl již zohledněn nedoplatek za služby spojené s užíváním bytu a bylo správním orgánem I. stupně zahájeno řízení ve věci odnětí doplatku na bydlení.

Podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 111/2006 Sb. v platném znění rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem v průběhu poskytování opakující se dávky, je období kalendářního měsíce předcházejícího aktuálnímu kalendářnímu měsíci. Rozhodným obdobím v daném případě byl tedy měsíc červen 2015, kdy, jak shora uvedeno, žalobkyně pobírala invalidní důchod ve výši 5.228,- Kč, její syn dávky státní sociální podpory příspěvek na dítě ve výši 610,- Kč a výživné ve výši 200,- Kč. Za započitatelný příjem se považuje 80% příjmu z důchodu žalobkyně, tj. 4.182,40 Kč a výživné a příspěvek na dítě 810,- Kč, proto celkem tento příjem společně posuzovaných osob činil 4.992,40 Kč. Částka živobytí společně posuzovaných osob pak činila 6.370,- Kč (z toho částka živobytí žalobkyně činila částku jejího životního minima 3.140,- Kč a částka živobytí syna M. částku jeho životního minima 2.140,- Kč zvýšenou o náklady na dietní stravování ve výši 1.090,- Kč). Celková výše odůvodněných nákladů na bydlení činila v rozhodném období, tedy v měsíci červnu 2015 4.878,- Kč a výše příspěvku na bydlení vypláceného v měsíci červnu 2015 5.092,- Kč.

Podle ust. § 35 zákona č. 111/2006 Sb. v platném znění výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení sníženou o příspěvek na bydlení vyplácený v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci, a částkou, o kterou příjem osoby zvýšený o vyplácený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osoby.

Správní orgány tedy důvodně učinily závěr, že v měsíci červenci 2015 nárok na doplatek na bydlení žalobkyni nevznikl, jelikož příjem žalobkyně 4.992,40 Kč zvýšený o příspěvek na živobytí 2.876,- Kč a příspěvek na bydlení 5.092,- Kč po odečtení odůvodněných nákladů na bydlení 4.878,- Kč převýšil částku živobytí společně posuzovaných osob 6.370,- Kč. Uvedený závěr správní orgány odůvodnily tím, že v měsíci červnu byly žalobkyni zohledněny zvýšené náklady na bydlení z důvodu nedoplatku za vyúčtování služeb a že v měsíci červenci již tento náklad nemohl být zohledněn. Krajský soud k uvedenému dodává, že žalobkyně uvedené částky v žalobě nijak nezpochybnila, toliko namítala nezákonnost rozhodnutí žalovaného bez bližšího zdůvodnění s tím, že ji lze považovat za osobu v hmotné nouzi z důvodu nízkého příjmu, nepříznivého zdravotního stavu a také s přihlédnutím k nákladům na bydlení se zřetelem k její sociální a finanční situaci. Smyslem zákona o pomoci v hmotné nouzi je tedy především řešit negativní životní situace, se kterými není fyzická osoba se schopna vypořádat s ohledem na svoje majetkové a sociální poměry. Vždy je proto třeba komplexně hodnotit konkrétní situaci žadatele o dávku a přihlížet ke všem relevantním skutečnostem a zejména respektovat jednotlivá ustanovení právních předpisů, v daném případě tedy především zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění

pozdějších předpisů. Z těchto hledisek také oba správní orgány vycházely a proto nebylo možno přisvědčit k žalobkyní namítané nezákonnosti jejich rozhodnutí.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaný na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 10. března 2016

JUDr. Petr Indráček
samosoudce